

### [Christmas Møller.]

Mindretalspolitik. Vi vil intet andet. Ja, jeg vil sige, at dette Land, denne Befolkning kan efter min Opfattelse ikke engang provokeres frem til andet end til at føre en liberal Mindretalspolitik.

Men vi har ogsaa Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Schmidt, at saa maa det ærede Medlem ogsaa anerkende, at det er den Stilling, som de, der har Magten her i Landet, de, der har Retten her i Landet, og de, der mere end nogen har Retten til at være inden for dette Lands Grænser, indtager.

Til Statsministeren vil jeg gerne sige, at jeg forstod Statsministerens Udtalelser saaledes, at Ministeren, som jo nu havde hørt, at der var Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Westermanns Ønske om at faa et Udvalg nedsat angaaende Marinen, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Side, vilde som Marineminister tage Initiativet til, at dette Udvalg blev nedsat, saaledes at Rigsdagen ogsaa kunde faa de fornødne Oplysninger om hele Flaadens Tilstand.

Statsministeren sagde, at det Spørgsmaal, jeg havde fremdraget om Handelsaftaler, om vor Handelspolitik, var saare lidet egnet til Drøftelse her. Jeg tror nu ikke, man skal være saa følsom og saa fin. Jeg vil slet ikke have, at den højtærede Statsminister og de andre Ministre skal se tilbage paa, hvordan de selv opførte sig i deres Oppositionstid. Navnlig kan man jo slet ikke være saa onskabsfuld at paalægge den højtærede Undervisningsminister at se tilbage paa, hvor grov en Mund og hvor grov en Pen han havde. Nej, men hvad er Sandheden om det, jeg her har sagt angaaende vore Handelsaftaler, vor Handelspolitik? Det er den, at hvert eneste Menneske i dette Land hver eneste Maaned, naar Statistisk Departements Hæfter kommer om den foregaaende Maanedes Samhandel med andre Lande, kan læse, at Samhandeltallene er dem, jeg har nævnt, for de Lande, jeg har nævnt; og gennemgaar man Tallene for 1933 set i Forhold til 1932, kan enhver se, hvorledes man søger en bestemt Udvikling, som i og for sig er naturlig. Og enhver kan se af disse Tal, at forceres vore Indkøb i England fortsat videre frem, er der ganske simpelt hen ikke Valuta til en saadan Forcering, medmindre man indskrænker paa andre Omraader. Det er ligetil.

At vi ikke skulde kunne drøfte det, er fuldkommen meningsløst og urimeligt og kun Udtryk for, at den højtærede Regering paa disse Omraader ingen Politik har,

hvilket ogsaa fremgaar deraf, at det af Handelsministeren nedsatte Udvalg til Afvikling af Valutaloven, hvilket Udvalg Handelsministeren selv er Formand for, og som eventuelt skulde have afsluttet sit Arbejde inden den 1. Maj, til Dato kun har holdt eet Møde. Det tog Handelsministeren 3 Maaneder at nedsætte det Udvalg, og det har, som sagt, kun holdt eet Møde, mere er der til Dato ikke blevet ud af det.

Man kan maaske snarere sige, at Regeringen ikke kan give Udtryk for, hvilken Politik den vil føre paa det paagældende Omraade. Dette er imidlertid sagligt urimeligt og politisk uforsvarligt. Den højtærede Regering kan ikke sige andet, end at den Opposition, der har været i dette høje Ting, i det hele taget i Rigsdagen, den Repræsentation, Oppositionen har haft i det saakaldte Valutaudvalg, har været en Opposition, som, efter at Valget i 1932 havde givet den nuværende Regering fornyet Mandat, tog Hensyn hertil og i sin Medadministration, hvad man vil kalde det, af Valutaloven har — det vil den højtærede Handelsminister give mig Ret i — ladet disse Synspunkter være fremherskende. Naar man har indtaget det Standpunkt, har man Lov til at sige, at den højtærede Regering paa det vigtigste økonomiske Omraade, der maaske er, paa en ganske anden Maade burde give Rigsdagen og Offentligheden klar Besked.

Til Justitsministeren skal jeg sige, at det Svar, Justitsministeren gav, kan ikke kaldes tilfredsstillende. Da Meddelelse forelaa om, at man paa Justitsministeriets Foranledning havde iværksat en Undersøgelse af omfattende Karakter, udtalte jeg kun, at saa fandt jeg det rimeligt, om man havde ladet Sagen gaa sin fuldkomne naturlige Gang.

Til Socialministeren ønsker jeg at sige, at jeg synes, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen fremdrog et Par Spørgsmaal med fuldkommen Ret. Jeg ønsker i hvert Fald at sige — og jeg tror ikke, jeg derved giver mig Attest for at kende mindre til den Lov, man behandlede, end jeg burde —, at det vist ikke var almindelig bekendt, i hvert Fald var det det ikke for mig, at man havde en saadan Bestemmelse angaaende Ikke-Fagforeningsmedlemmer, som man havde. Jeg ved naturligvis meget vel, at det er Direktøren, som godkender Vedtægterne, og jeg ved ogsaa, at man meget vel kan sige, at naar Fagforeningerne er i Konflikt, kan der være særlige Forhold; men jeg tror, man maa have Lov til at sige baade til Socialministeren og til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen,